

TOESPRAAK REÜNIE BP-KOOR DOOR HARRIE BROUWERS

PANCRATIUSKERK HEERLEN

25 NOVEMBER 2023

Jullie zien en horen vanmiddag ontroert me diep. Jullie waren voor mij de lente in de kerk. Maar ja, dan ga je, ga je, in oktober..., en IN november en december... We worden allemaal ouder. Maar, echt waar, ik keek naar jullie; Peter zette een accord in; jullie gingen zingen en ineens, ik zweer het, en het was in de hele kerk zichtbaar, jullie werden allemaal ineens een stuk jonger!

Ik wil graag uitleggen waarom me dit gebeuren zo ontroert.

'Met het licht van de zon, en de lach van de maan, en de sterrentwinkeling van de hemel in zijn oog ...' Geloof wordt pas wáár, als je het zingt! Zingend is het geen verouderd wereldbeeld maar een vorm van kunst. Fantasie en hoop ontdooien in een melodie de onverbiddelijkheid van het noodlot.

God sprak 'licht' en er was licht! Als je zoiets leest, versta je God als de aanstichter van een eindeloze keten van gebeurtenissen; God is dan van dezelfde orde als al wat volgt. Maar als we het zingen, dan is God niet de eerste elektricien, maar dan is het licht zelf het spreken van God. 'God maakte vuur en hij vond het fijn.' De essentie is niet dat hij schiep maar dat hij blij was!

De natuurkundige Schrödinger... we kennen hem van de kwantummechanica, van de doos met de kat... van die Schrödinger las ik onlangs een mystieke uitspraak die voor mij de zin onthult van deze reünie. Hij zei: 'jouw leven is niet maar een deeltje van alles wat er is, maar jij bent het geheel van wat existeert...'

Zo stond ik een halve eeuw geleden op vrijdag achter in de kapel. Op het koor wemelde het van tiernervreugde en puberleed en dan klonken daar ineens overmoedige klanken uit. 'Waar blijft gij met uw wonderen!' 'De piratensuite' werd het genoemd. Het werd overmoedig de hemel ingeslingerd en in het zingen werd God geboren. In het hart van jullie lied was al het bestaande aanwezig: de hunkering naar de ander, de onzekerheid over wat je waard bent, het verdriet over ruzies thuis, de twijfel over je vakkenpakket... en er zou nog zoveel volgen: onbeantwoorde liefde, een foute studiekeuze, een misgeboorte, een overlijden, teveel alcohol, promotie en ontslag... Dàt en meer is hier present en lucht op in een lied.

'Al wie gaan op verre reizen, worden armer, worden rijker, worden wijzer'
Ik bezocht jullie aan het Nieuwe Meer. Liep met Max langs het water. 'Zullen we er toch eens overheen lopen?', graptten we elk jaar. Max voelde er wel voor. Ik aarzelde: 'Laat ook maar! Beter hopen dat het kàn, dan weten dat je kopje ondergaat.'

Op de tafel lagen duizenden puzzelstukjes, allemaal gras en wolken, stukjes hemel en aarde. Ze wachtten op de hand die ze samen zou brengen.
's Avonds was er zowaar een heuse miss-verkiezing. Miss BP. 'Vriend kom hogerop, laat je zien en laat je horen....' 'Natuurlijk beoordelen we de dames niet alleen naar het uiterlijk', loog de stafleiding en er volgde een intelligentietest voor de meisjes in badpak. Vraag één: 'Wie heeft... volgens de jury (!) Amerika ontdekt?'... Colum... Fout! 'Volgens de jury...!' Het juiste antwoord luidde 'Michel Angelo.'

Peter voert achter de piano de snelheid op. Hij ziet ook de hunkering in de ogen van zijn koorleden. Het gegiechel omdat achter alle teksten nog zoveel andere betekenissen schuilen. 'sMorgens in het dauwgras willen wij u danken, o God voor al wat leven gaat.'

Peter roert met kleine gebaren alle emoties samen in een heimwee waarin we elkaar ontmoeten. 'Long time ago in Bethlehem...'

Alles wat is, komt in ons samen. En samenzingend in de jaren waarin je ziel zich vormt, wordt je bestaan adem van de Eeuwige. Ziekte, scheiding, en mislukking werden weg gezongen naar het licht.

'Zanger zing een lied van God, dat de wereld beter wordt en de mensen zingen!' Een betere wereld... Max kon er met veel retorische effecten over preken. Hij kon de duisternis over de vlakke bij de Waal uit zijn jeugd, zo somber schilderen, dat Jochems, die naast me zat, zich hardop afvroeg hoe hij het ooit weer licht zou krijgen. Natuurlijk werd het licht bij Max.

De rol van Sinterklaas met de opgeheven vinger, bestraffend het gemeentebestuur toesprekend in onschuldig rijmende verzen, maar gul met geschenken en complimenten, die rol lag hem wel, en heel het koor deed mee, want in die tijd was Piet nog niet zwart gemaakt.

Als BP zong, dan vielen Kerstmis en Pasen samen en maakte van elk van ons: een wonderkind in de wieg!